

Gang hører en saadan Tante udtrykt som den, der er fremsat af den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds, saa vilde jeg med Fornøielse have besvaret den strax; men, da jeg troer, at det maa erkjendes at være billigt, at Regjeringen fra sin Side ogsaa leynes saa megen Tid, især naar Sagen behandles 3 Gange, at man fra Sagens 1ste til dens 2den Behandling er istand til at kunne betænke sig paa og overveie et meget indgribende Forslag, saa har jeg troet, at man, hellere end at modtage et umodent Svar fra mig, vilde vente, til jeg kunde give et begrundet Svar. Skal jeg lovrigt afgive nogen Erklæring idag med Hensyn til den Tante — thi et Forslag var det ikke —, som er antydet af den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds, saa er det den, at jeg finder det meget lidet tilraadeligt.

Formanden: Da Ingen begjærer Ordet, skal jeg saaledes ansee Discussionen om denne Sag for sluttet. Efter Sagens Bestaenhed tør jeg antage det billiget, at den uden Afstemning gaaer til 2den Behandling. Efter de Urdialefer, som have fundet Sted, skal jeg afvente Forslag til Udvalgs Medsættelse.

Fscherning: Jeg vil tillade mig at foreslaae et Udvalg af 5 Medlemmer, valgte her i Salen.

Intet andet Forslag fremkom, og det ovenstaaende vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Valget af de 5 Medlemmer skal blive sat paa Dagsordenen for et af de følgende Møder.

Vi gaae dernæst over til 1ste Behandling af „Udkast til Lov om Bederlag til de forrige Besiddere af de Ufri paa de dansk vestindiske Besiddelser“ (Lovudkastet findes Anhang Sp. 103). Jeg maa bemærke, at dette Forslag har været til Behandling paa den sidst opløste Rigsdag, og blev da, efter 1ste Behandling, henviist til 2den, dog saaledes, at det først skulde behandles i et Udvalg, som ogsaa blev nedsat, men som ikke blev færdigt med at afgive Betænkning i Sagen. Discussionen om Forslaget er aabnet.

Finantsministeren: Af samme Grund, som blev fremsat strax ved Begyndelsen af denne Sags første Discussion paa den sidste Rigsdag, skal jeg ogsaa nu tillade mig at tilraade, at den saa snart som muligt gaaer til Udvalg. Det er idetmindste i en stor Deel af det ærede Things Grindring, at Sagen allerede tidligere har været to Gange til 1ste Behandling paa en tidligere Rigsdag, og at det almindelige Standpunkt i Sagen saaledes vistnok i alt Væsentligt tør ansees givet; derimod ligger det i Naturen af de mange forskellige Oplysninger til de vedkommende tildeels fra Moderlandet meget sjerntliggende Forhold, at Regjeringen maa ønske, at den saa snart som muligt udbergaaer en saadan speciel Undersøgelse, som den kan faae i et Udvalg, inden det høitærede Thing besæfter sig i nogen Anskuelse om det almindelige Synspunkt, hvorfra denne Sag turde være at behandle.

Formanden: Jeg maa dog bemærke, at for Dieblittet er der ikke Spørgsmaal om Udvalgs Medsættelse; det er Sagens 1ste Behandling, der foreligger.

Rosenørn: Jeg skal aldeles ikke yttre nogen Mening om, hvorvidt Medsættelse af et Udvalg, hvorum Spørgsmaal for Tiden heller ikke foreligger, vil være et Middel til at fremkynde eller forhale denne Sags Fremme; jeg skal kun tillade mig ganske at slutte mig til, hvad den ærede Finantsminister udtalte om Dnsfeligheden af, at denne Sag nu maatte nyde Afgjørelse, og dertil skal jeg søie Dnsket om, at det maa skee paa det Grundlag, som nu er fremkommet fra Regjeringen. Jeg holder mig fuldkommen overbeviist om, at dette Grundlag er det eneste retfærdige; jeg kan nemlig ikke forstaae Regjeringens nærværende Forslag anderledes, end at det slutter sig til, hvad det tidligere ikke saa aldeles gjorde, Rescriptet af 28de Juli 1847. Det er vistnok den rigtige Anskuelsesmaade af denne Sag, at Slaveriet allerede var ophævet, førend Bevægelsen fandt Sted, som indtraadte i 1848. Det egentlige Slaveri, den strenge Eiendom over Slaverne, var allerede bortfaldet ved Rescript af 22de Novbr. 1834, da der var blevet givet enhver Slave Lov til at frikjøbe sig, naar han vilde det, og naar han godtgjorde Herren sin Værdi; thi en